

[Oluf Pedersen.]

følge af denne blokering, tjener store penge på at fungere for tandteknikerne, når man forbyder lægerne i almindelighed at gøre det. Jeg synes, det ville være en fordel, hvis man, som antydnet i udvalgets betænkning, kunne nå frem til overvejelser med hensyn til en lovgivning, der kunne afklare tandteknikernes fremtidige stilling, idet jeg har den opfattelse, at både tandlæger og tandteknikere er nødvendige, og at en sund konkurrence på disse områder ingen skade er til, men tværtimod bidrager til at få den rigtige pris for arbejdet frem.

Lars M. Olsen: Det er givet, at folketingets medlemmer ved mange lejligheder stilles overfor lovforslag om emner, som det i kraft af vor hele placering er meget vanskeligt at tage stilling til. Vor viden om mange spørgsmål må naturligvis være begrænset, og lovforslaget om udøvelse af tandlægevirksomhed hører jo i høj grad til dem, der berører emner, som vel meget få i denne sal har en virkelig eksakt viden om, når vi måske lige undtager det ærede medlem hr. Viggo Starcke, som for nærværende er bortrejst. Derfor må tinget i høj grad støtte sig til den sagkundskab, som stilles til vor rådighed.

Jeg vil ikke på noget som helst punkt give mig ud for at være sagkyndig på dette område, absolut ikke; men jeg har alligevel efter evne søgt at sætte mig ind i dette problem, specielt fordi lovforslaget, navnlig spørgsmålet om bedøvelsesformerne analgesi og anæstesi, har vakt meget stor opmærksomhed i pressen, hvorved det er kommet frem; at der blandt de sagkyndige synes at være ret stor uenighed. Jeg har derfor som sagt forsøgt at sætte mig ind i problemet. Det hænger i nogen grad sammen med, at jeg i mere end 5 måneder daglig har haft min gang på et københavnsk hospital, ofte flere gange daglig, og der ligesom har indåndet en atmosfære, som man normalt ikke, heldigvis, har adgang til at indånde. Det har for mit vedkommende medført, at jeg har fået interesse for spørgsmålet; når jeg læser betænkningen, kan jeg ikke komme bort fra, at jeg ikke finder, at sundhedsstyrelsen har orienteret udvalget på tilstrækkelig bred, alsidig måde. Jeg vil ikke påstå, at jeg herefter nærer mistillid

til sundhedsstyrelsen, ingenlunde, det har jeg ingen ret til, men jeg vil på den anden side have ret til at anse det for givet, at sundhedsstyrelsen ikke efter min mening overfor udvalget har tilkendegivet de meget sagkyndige udtalelser, der er kommet frem, med tilstrækkelig tydelighed. Jeg har derfor ikke nogen kvalificeret tillid til sundhedsstyrelsen, navnlig ikke efter at jeg har læst den afgivne betænkning. Deri står der bl. a.:

„Efter sundhedsstyrelsens erklæring om det absolut ufarlige i denne behandlingsmåde tiltræder udvalget bestemmelserne herom“ o. s. v.

Jeg tror, det er meget stærkt sagt: „absolut ufarlige“, det vil sige 100 pct. sikkerhed. En tandbyld, en ligtorn, en bullen finger, en tandudtrækning kan være dødsårsag. Det er ikke mere end 2 dage siden, vi læste i avisen om en tandudtrækning, som efterfulgtes af dødsfald kort tid efter.

Det, som jeg særlig hæftede mig ved, da jeg fulgte den diskussion, der har været i pressen, var dette, at de sagkyndige ikke mener, der kan opstilles nogen skarp grænse eller nogen tydelig overgang indenfor det område, som efter min mening er hovedproblemet i denne diskussion: spørgsmålet om den universelle analgesi og den universelle anæstesi. Selv det bedste apparatur kan svinge. Det er ikke mere end et par år siden, at vi herhjemme oplevede et tilfælde fra Næstved, hvor der under en ikke øvet narkotisers behandling af en patient indtraf et dødsfald. Noget lignende skete den påfølgende dag; i dette tilfælde indtraf der dog ikke noget dødsfald, men behandlingen medførte i hvert fald, at den pågældende patient stadigvæk har men af den narkose, han var genstand for.

Nu hedder det ganske vist i det foreliggende lovforslag, at universel anæstesi kun må iværksættes af eller i overværelse af en læge, der har autorisation til at udøve selvstændig lægevirksomhed. Det vil altså sige, at en tandlæge kun må iværksætte det, der kaldes universel analgesi.

Jeg vil gerne stærkt understrege, at i alle de udtalelser, vi har fået, siger de sagkyndige — og det samme fremgår forsåvidt også af materialet i den mappe, der findes i sekretariatet — at der ikke kan opstilles nogen grænse, men at overgangen mellem de to